

Proletari din toate țările, uniți-vă!

FLACARA

REVISTĂ SOCIAL-POLITICĂ
ȘI LITERAR-ARTISTICĂ

Nr. 2 (242)

Anul IX
16 Ianuarie 1960

VÎRSTA VISELOR
(pag. 3-4-5).

SPRE NOI SUCESE ÎN CUCERIREA COSMOSULUI

În preajma actualei sesiuni a Congresului S.U.A., un ziar american de mare tiraj recomandă ca ordinea tradițională de desfășurare a lucrărilor să fie încălcată și să se examineze de urgență problema rămânerii în urmă a Statelor Unite față de U.R.S.S. în problema cercetării spațiului cosmic. A doua zi după apariția propunerii mai sus amintite, pe prima pagină a tuturor ziarelor americane puteau fi citite următoarele titluri cu litere mari, anunțând comunicatul agenției TASS cu privire la viitoarele experimentări de către Uniunea Sovietică a unei noi rachete, perfecționate: „O surpriză pentru mulți...”; „Uimitorul comunicat al agenției TASS...”; „Impresie colosală produsă în Statele Unite...”; „O impresionantă realizare sovietică...”

Lansarea cu succes de către Uniunea Sovietică a sateliților artificiali ai Pământului și a rachetelor cosmice a devenit astăzi un lucru obișnuit. Și, totuși, la citirea fiecărui nou comunicat TASS — așa cum sublinia ziarul francez LE FIGARO, „omul de pe stradă nu poate decât să-și pună o singură întrebare: ce dar nou ne vor face rușii de data aceasta?”

Majoritatea comentariilor pe marginea recentului comunicat TASS pun problema pregătirii nemijlocite a zborului omului în cosmos, ca urmare a noii serii de experiențe anunțate de Uniunea Sovietică. Astfel, ziarul WASHINGTON POST AND TIMES HERALD scrie că oamenii de știință americani remarcă în mod deosebit faptul că Uniunea Sovietică „posedă deja rachete destul de puternice pentru a plasa un

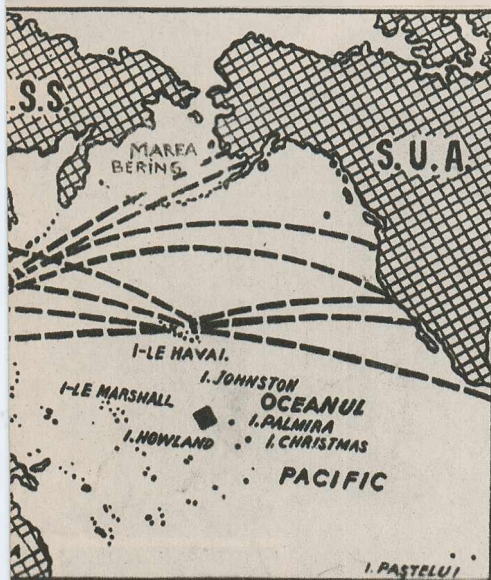
satelit cu un om pe bord, pe o orbită în jurul Pământului, sau pentru a asigura ajungerea în Lună a unei rachete înzestrate cu aparatură. Oamenii de știință americani consideră, de asemenea, că apropiatele experiențe cu noile rachete sovietice vor duce poate curând la soluționarea problemei zborurilor interplanetare”.

Unul din aspectele cele mai semnificative ale ecoului stîrnit în întreaga lume în urma comunicatului agenției TASS îl constituie, fără îndoială, reflexiile amare exprimate în S.U.A. în legătură cu locul deținut de americani în cercetarea spațiului cosmic. În cercurile științifice competente se subliniază că, față de orice proiect similar american, Uniunea Sovietică are 2-4 ani avans. „Rusia lasă și mai mult în urmă Statele Unite în domeniul creării rachetelor cosmice — scrie NEW YORK TIMES — în timp ce noi (Statele Unite-n.a.) vom avea nevoie de ani de zile numai pentru a atinge nivelul la care se află în prezent Uniunea Sovietică”.

În aceeași ordine de idei se subliniază în mod deosebit și precizia datelor anunțate în legătură cu experimentarea noilor rachete. Ziarul danez BERLINSKE TIDENDE, sintetizînd parcă părerea care domnește în toate capitalele occidentale, scrie: „Rușii i-au întrecut pe alții mai mult decît se putea presupune”.

După cum reiese din comentariile presei americane și vest-europene, problema rămânerii în urmă a S.U.A. față de Uniunea Sovietică este considerată ca o problemă fără posibilitate de rezolvare. Ziarul italian UNITA, punînd față în față recente declarații făcute de președintele Eisenhower — în care acesta recunoștea succesele mari înregistrate de Uniunea Sovietică în domeniul cosmic — și comunicatul agenției TASS, scria: „Președintele Eisenhower a chemat pe americani să nu se mîhnească prea mult în legătură cu succesele U.R.S.S. în cucerirea cosmosului și să reflecteze mai mult asupra „forței spirituale”. Probabil că Statele Unite au și pierdut orice speranță de a ajunge din urmă Uniunea Sovietică în domeniul cosmic”.

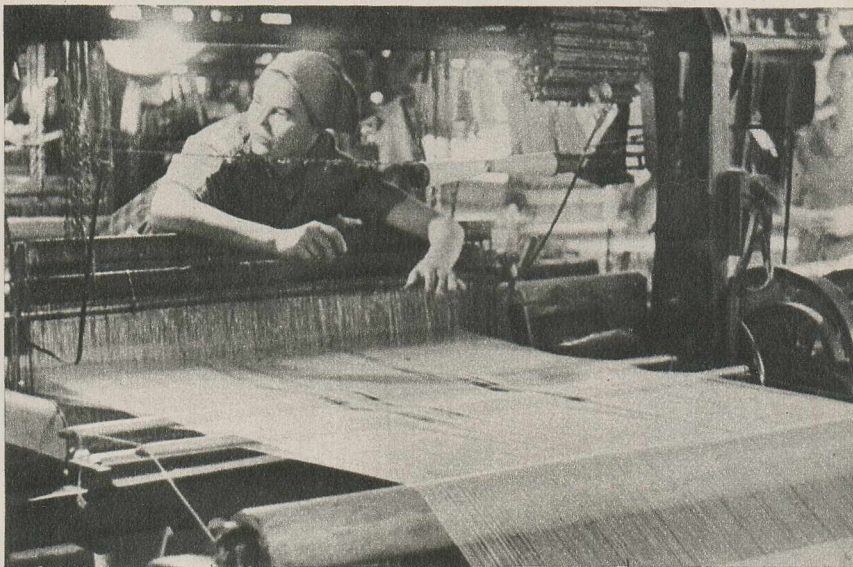
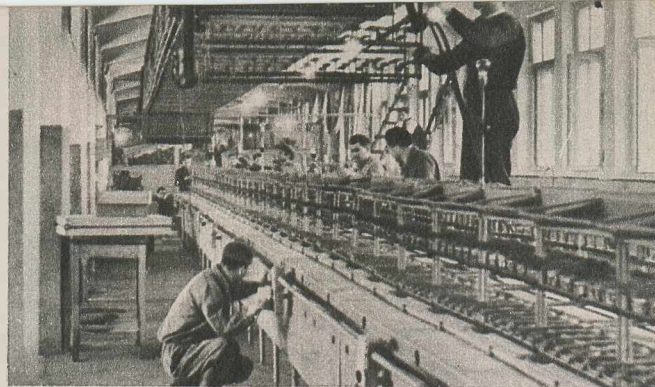
Întreaga omenire a salutat comunicatul agenției TASS, ce anunță noi victorii viitoare ale dezvăluirii tainelor cosmosului, ca pe „o nouă etapă pe calea progresului” (COMBAT), care vădește marea forță creatoare a științei și tehnicii sovietice.

La planetariul din Moscova sînt prezentate ultimele realizări ale tehnicii cosmice sovietice. Pe hartă: pătratul negru indică regiunea în care se consideră că vor cădea penultimile trepte ale noilor rachete sovietice, iar literele punctate — cele mai importante căi maritime.

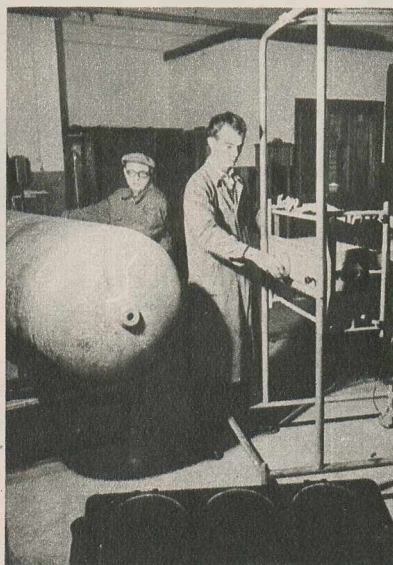
ÎN PRIMELE ZILE ALE ANULUI

La Fabrica de încălțăminte „Flacăra roșie” s-a terminat instalarea bandei rulante pentru confecționarea mecanică a pantofilor bîrbărești — modele care se apropie de tipul „Romurta”.

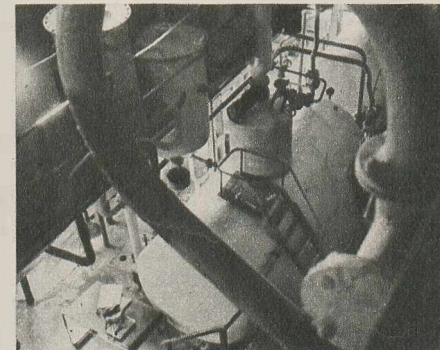
↑ Fabrica „Mătasea populară” a început să producă mătase din fire de relon. Se vor livra magazinelor cîte 15.000 metri pe lună din sortimentul „Vanda Relon 3”. Un lucru interesant: firele de relon, avînd o rezistență mai mare decît firele de mătase naturală, turațiile mașinilor de țesut sînt mai mari.

În fotografie: se lucrează la mașina de țesut mătasea din relon.

← La Atelierele C.F.R. „Grivița roșie” s-a trecut la confecționarea de cazane necesare locomotivelor intrate în reparații, cu ajutorul sudurii automate. Față de sistemul folosit anterior, sudura automată prezintă următoarele avantaje: timpul de reparație a locomotivei se reduce, se reduce greutatea cazanului, productivitatea crește.

În fotografie: se execută controlul de calitate a sudurii, cu un aparat de raze „X”.

↑ Cîteva modificări aduse instalațiilor, unele îmbunătățiri la presele de ulei și rezultatele n-au întîrziat să apară. Fără noi investiții, Fabrica de ulei „Biruința” și-a mărit capacitatea de producție cu 25 la sută. În primele zile ale anului 1960 s-au produs zilnic cu 15-18 tone mai mult ulei decît în aceeași perioadă a anului trecut.

Anul acesta, Uzinele „Vasile Roaită” și-au înnoit sortimentul de pompe centrifugale. În clișeu: muncitorii Hampu Marin și Clenciu Alexandru fac ultimele completări la una din noile serii.

VIRSTA VISELOR

Fotoreportaj de C. BOZBICI (text)
și Elena GHERA (fotografii)

O să începem istorisirea noastră rugându-vă mai întâi să priviți fotografia alăturată, ca să faceți cunoștință cu principalul erou. „Dar cum — ne veți întreba cu justificată uimire — noi vedem aici mai multe chipuri, nu unul singur? Or, poate din neatenție, cineva a schimbat fotografia?”... Nu, nu! Totul e așa cum am dorit noi: douăzeci de fețe zîmbitoare; douăzeci de chipuri care iradiază bucuria de a trăi. Și ne pare rău că în acest cadru vesel n-au încăput și celelalte o sută, o mie, un milion de fețe vesele și zîmbitoare, care de drept ar fi trebuit să fie aici. Căci personajul nostru e adolescența.

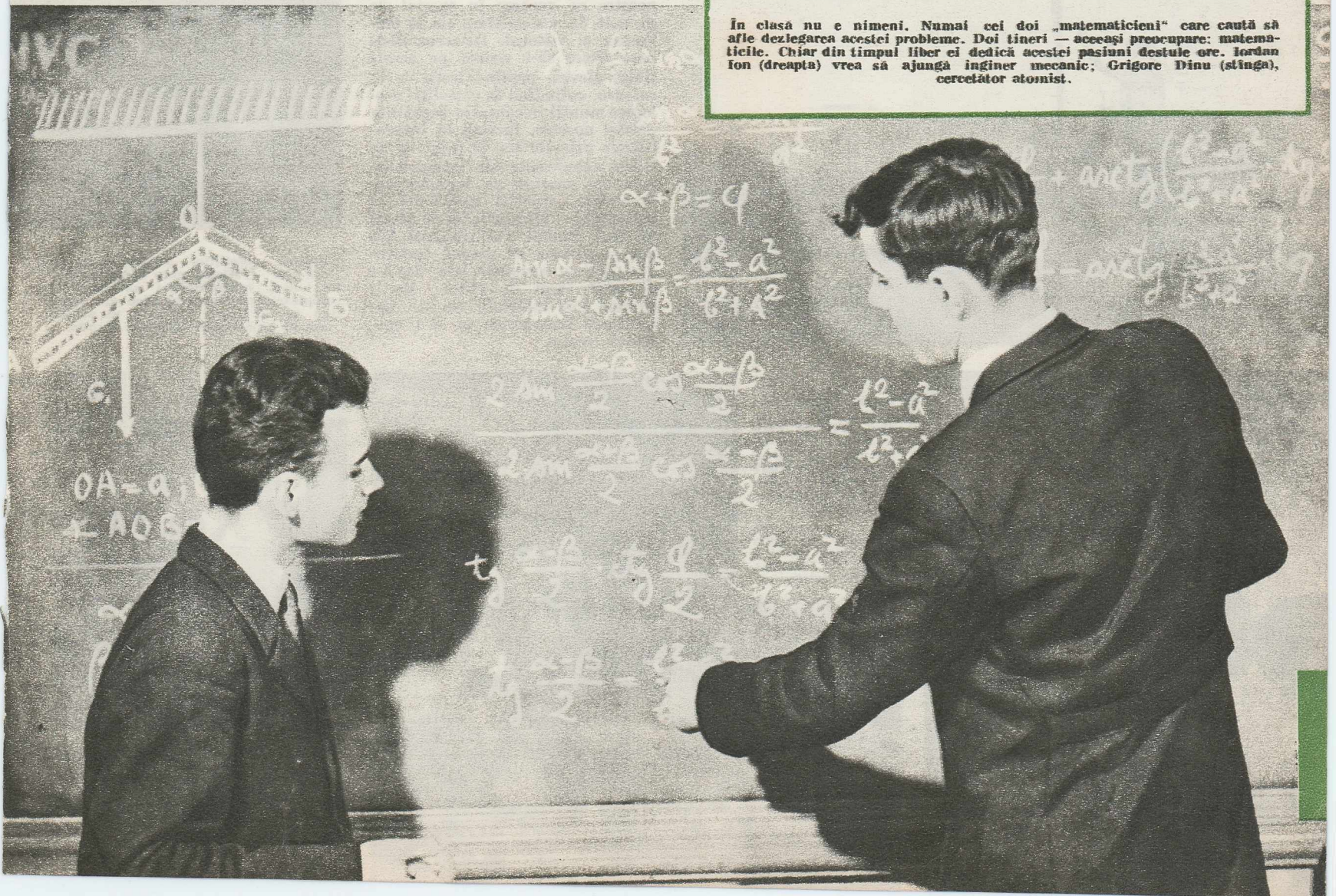
... O fetișcană din Paris a scris acum cîva timp o carte. Avea șaptesprezece ani și de-abia începuse să descopere sensurile existenței. I-a dat un titlu: „Bună-ziaua tristețe!” și a semnat-o: Françoise Sagan. Fata avea șaptesprezece ani și saluta tristețea în loc să preamărească tinerețea, dragostea de viață, eroismul, veselia. Și, atunci, unii oameni mai în vîrstă, cei care posedă înțelepciunea anilor trăiți, s-au întrebat: oare această generație care se lasă deorată de melancolie nu e bolnavă? Dintre toate răspunsurile doar unul poartă cu sine adevărul: nu generația ci

societatea capitalistă e bolnavul; proastele ei rînduiri generează această stare. Cum să nu fie triști miile de copii și tineri italieni care n-au localuri de școală unde să învețe? Cum să nu fie abrutizați adolescenții cărora li se oferă drept lectură felidele comicsuri care propovăduiesc crima și fac elogiul „superman“-ului? Cum să nu fie triști copiii spanioli care îndură foamea?

Izvorul tristeților sau al bucuriilor nu rezidă în nu știu ce stări echivoce, ci în orînduirea socială. De aceea să-i privim din nou pe tinerii noștri, care ne sînt atît de aproape. Viața lor e alta. Ei trăiesc într-o țară socialistă, primesc o educație sănătoasă. Uitîndu-vă la ei nu vă întrebați oare ce preocupări au, la ce visează? Dacă am răsfoi doar cîteva minute jurnalele lor, cîte lucruri am afla! Prima iubire... (O, dar asta e foarte secret! Deci să trecem mai departe...). Prima hotărîre... Să ne oprim puțin aici. De fapt e vorba de prima hotărîre serioasă. „Vreau să devin arhitect”. Alina Maxim e o desenatoare foarte talentată, ar putea ajunge chiar și pictor, dar, vezi, ea vrea să fie arhitect. Putem oare să n-o încurajăm? Să citim altă filă: „...mă preocupă

În clasă nu e nimeni. Numai cei doi „matematicieni” care caută să afle dezlegarea acestei probleme. Doi tineri — aceeași preocupare: matematicile. Chiar din timpul liber ei dedică acestei pasiuni destule ore. Iordan Ion (dreapta) vrea să ajungă inginer mecanic; Grigore Dinu (stînga), cercetător atomist.

Timutul liber trebuie folosit cit mai plăcut și mai instructiv. Comitetul U.T.M. discută cu secretarii de clasă planul de acțiune pentru vacanța de iarnă.

Instalarea unei antene de radio nu e un lucru prea complicat cind te pasionează radiofonia.

Pînă să conduci un automobil trebuie să-l cunoști mai întii motorul. În cadrul orei de politehnizare, Nițu Doina, Ghioca Paul și C. Constantin studiază organele de distribuție ale automobilului.

Un grup de elevi din clasa a X-a învață să instaleze o linie telefonică.

... și, în general, ma interesează noutățile din toate domeniile științifice. De multe ori pentru aceste probleme îmi neglijez lecțiile...” Vai, am comis o indiscreție notînd ultima propoziție, dar e prea tîrziu! Ce-o să facă Grigore Dinu cu atîtea pasiuni? Pentru care va opta? Îl vom întîlni peste cîtiva ani — cu prilejul unui reportaj — la pupitrul unei mașini electronice care calculează viitoarele planuri ale unei uzine sau într-un laborator atomic? Cînd are atîtea posibilități, nu ne rămîne decît să așteptăm... și să răsfoim mai departe filele tainice... Primul succes! Dar după cîtă trudă... Cineva ne spunea despre Mihai Tănăsescu că e împrăștiat. Se ocupă de prea multe probleme. Evident că trebuie să cunoști o mulțime de lucruri cînd vrei să construiești un avion telepilotat. Și iată rezultatele strădaniei și perseverenței: planurile avionului...

Altă filă: prima înfrîngere. Dar uneori o înfrîngere valorează cît o victorie! Lucrurile s-au petrecut astfel: Constantin Dîmboviceanu s-a îndrăgostit de... matematici. Își petrecea seri de-a rîndul rezolvînd probleme. Și, curajos, cum îi stă bine unui tînăr, s-a prezentat la „Olimpiada de matematici”. La etapa pe Capitală: premiul întii. La ultima etapă, pe țară, alții, pregătiți mai bine, îl întrec. E o amintire amară, recunoaștem. Dar nu-i așa că o asemenea înfrîngere te îndîrjește și mai mult?

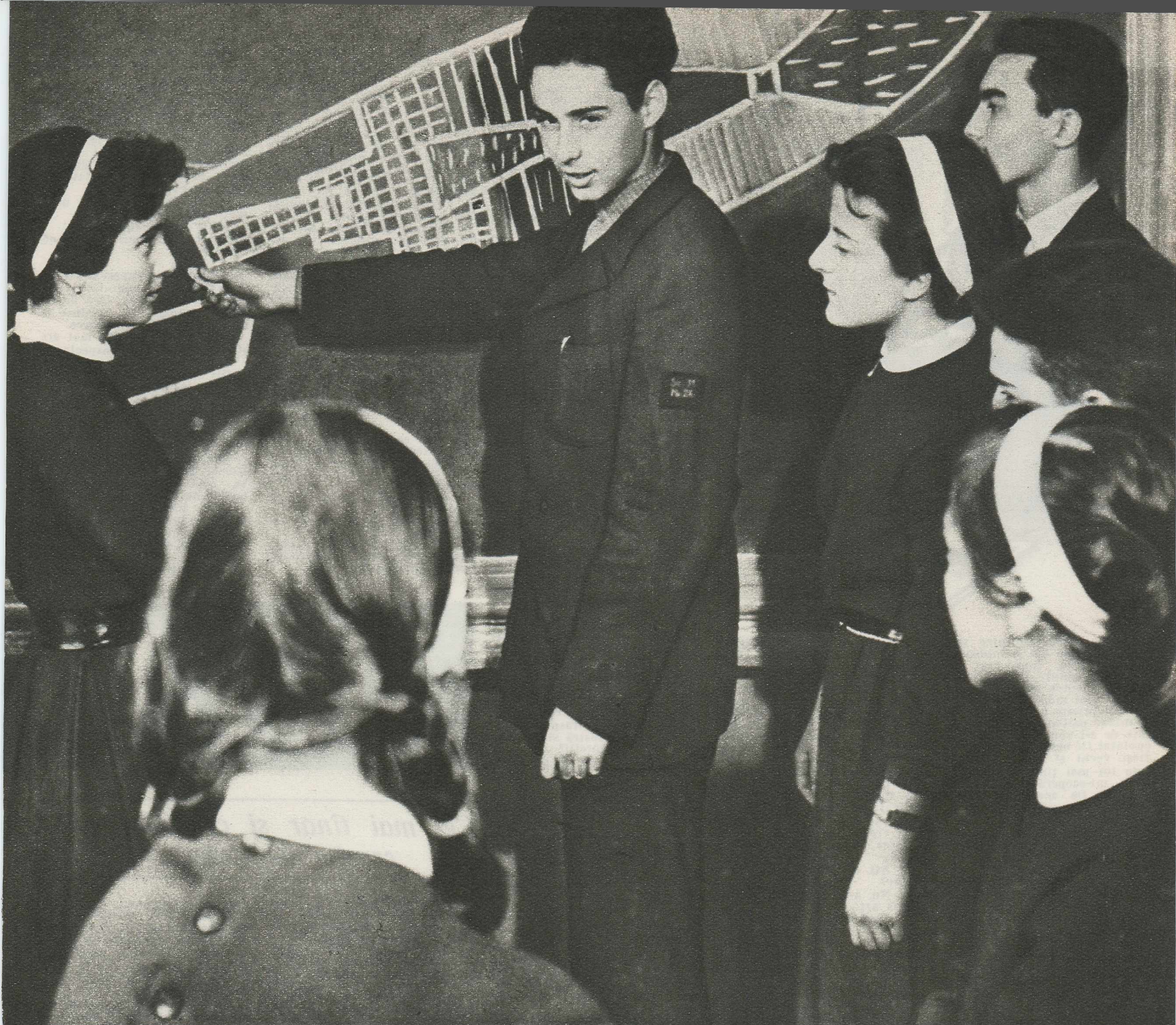
...File, nenumărate file ne povestesc despre preocupări și vise. De fapt însă noi nu am răsfoit tainice jurnale întime, ci am folosit un procedeu mult mai... gazetăresc: ne-am adresat, printr-o anchetă, elevilor Școlii medii mixte nr. 26 din București. Și dacă răspunsurile primite la întrebările noastre ne vorbesc în special de prezent, în același timp ele ne prevestesc și viitorul. De aceea ni se pare firesc să-i vedem pe acești tineri aieva, predînd lecții de la catedre, colindînd în expediții geologice munții în căutarea bogățiilor patriei noastre, lucrînd în laboratoarele uzinelor sau la mașinile de înaltă tehnicitate ale întreprinderilor, pe șantiere ca ingineri sau tehnicieni, zburînd spre Lună ca astronauti... Idealurile lor de astăzi nu sînt numai vise tinerești. Ele pot și trebuie să devină certitudini. Patria socialistă le-a deschis drumuri largi în viitor. Ea îi cheamă spre înălțimi, ca să-i împlinescă frumusețea și să-i sporească avuția.

Lansarea sateliților artificiali și a „lunilor” a stîrnit mare interes printre tineri, îndemnîndu-i să studieze complexe probleme tehnice ale acestora. Elevul Ralțer Andrei e un pasionat al problemelor zborului cosmic.

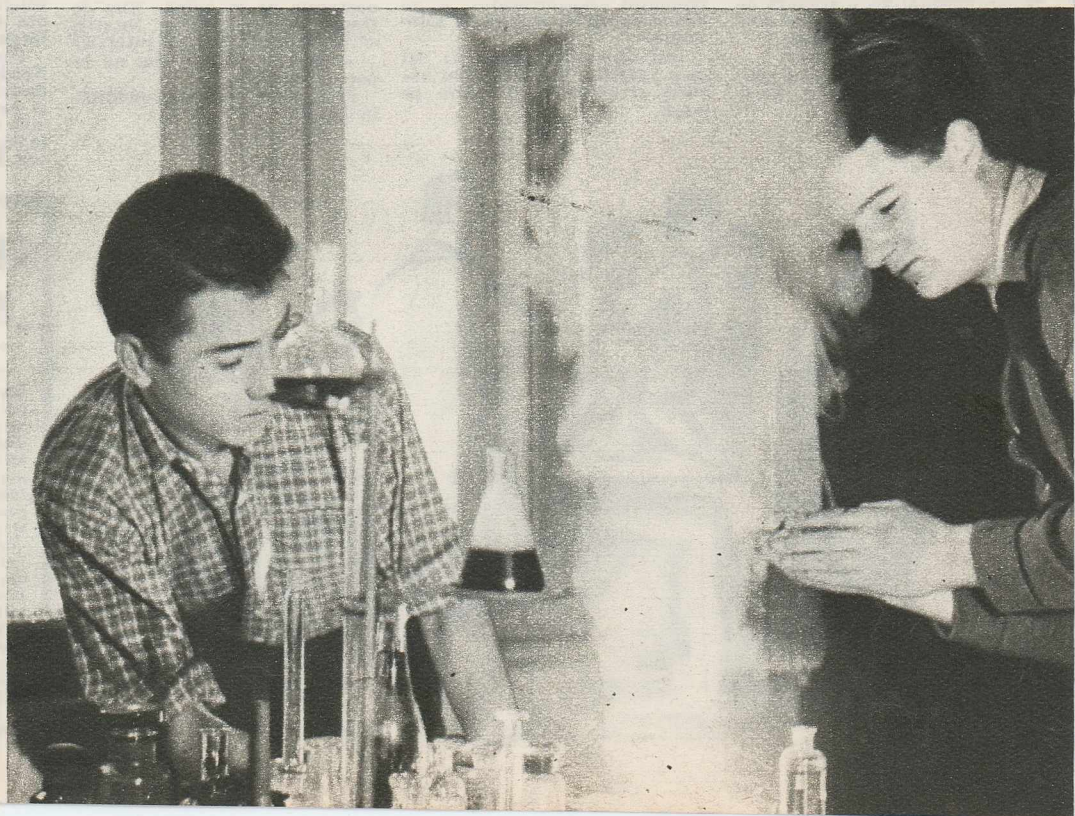
Timutul o să precizeze dacă aceste fete vor deveni pictorițe sau nu. Deocamdată una din pasiunile lor e desenul, și minusculele expoziții organizate la cererea reporterilor noștri atestă că ele au talent.

Micile experiențe din laboratorul personal al elevului Florin Pușcașu se soldează uneori și cu asemenea explozii în miniatură. Așa se întâmplă când te mână curiozitatea!...

Unii joacă volei sau baschet, alții joacă fotbal sau se întrec în bazinele de înot. Și toți fac gimnastică pentru câștigarea unei bune condiții fizice.

ȘCOALA SĂRĂCĂ

de
**Francesco
GISONDI
(Italia)**

Ploua, și încălzimintea mea era subrezită. Așa e totdeauna în noiembrie, luna cea mai tristă a anului. De dimineață și până noaptea tirziu doar cețuri și ploaie măruntă, fără așfrit. Din pricina aceasta a trebuit să-mbrac paltonul cu mult înainte de a-i veni vremea. Binecuvântat fie cel ce l-a inventat. Deși vechi și tocit, paltonul ăsta tot mai ține de cald; în plus, mi-acoperă și pantalonii peticiți. De aceea nu-l scot aproape niciodată, nici măcar la cursuri.

Îndată ce pășii în clasă, îmi frecai înimile înghețate. Pornii prin întuneric să caut comutatorul.

Clasa în care predau se află în pivnița unei case de muncitor. Nu are decât un dulap, trei mese, scaune și câteva bănci. Pe pereți, între două plăcarde „făcute de mină”, drapelul național; una din plăcarde reprezintă o mină care ține o făclie aprinsă; cealaltă, mai multe mîini încleștate pe steaguri. Lingă ușă, o hartă nouă a Italiei.

Împărții caietele și pusei pe fiecare măsută câte o sticlă de medicamente, din acelea pe care le folosim drept călimări.

„Bună-seara, profesore”.
Mi-a fost imposibil să-i conving să-mi spună simplu „învățător”.

Cel care intră era unul dintre cei mai tineri elevi ai mei; dacă avea 16 ani; slab și puțin cam desirat.

— Bună, Lelli. Pe ălalți nu i-ai văzut?

— La plecare, i-am strigat și pe Minchi și pe Grilli. Minchi mi-a spus că într-un sfert de ceas e gata. Șeful nici să n-audă de școală. Cîntec vechi. Crede că dacă-l lasă să cîntige o bucațică de piine trebuie să stea tot timpul în atelier... Grilli tocmai se spăla. Trebuie să pice dintr-o clipă într-alta.

O vreme în încăpere domni liniște. Apoi, tînărul mai întrebă:

— Ați corectat temele, profesore?

— Nu, n-am avut nici o clipă liberă azi.

— Cred că am făcut multe greșeli.

Tînărul scoase din buzunar o smochină uscată și-ncepu să rontăie. Îmi oferi și mie. Luai una.

Dinspre curte auzirăm pocnete unei motocicletete.

— ăsta-i Tempestilli —spusei, recunoscîndu-i motocicleteta după zgomotul echipamentului. E un motor pe care-l auzi de la kilometri.

Intr-adevăr, Tempestilli își făcu apariția, mă salută cu bucurie și puse câteva ztare pe masă.

— Sînt știri interesante, profesore — îmi spuse, întinzîndu-mi un exemplar. E vorba despre partizanii păcii — îmi arătă el un articol.

Tempestilli difuzează și vinde ziarul „Lavoro”. Zilnic, călare pe motocicleteta lui, străbate zeci de kilometri. În fiecare săptămînă ne aduce cîteva exemplare, pe care le citim și le discutăm pe-ndete.

Sosîra cîteva fochiști, care salutara în cor:

— Bună-seara. Noroc, fraților.

Hainele lor miroseau a scrum. Erau cam greoi la scris, fiindcă aveau mîini butucănoase și neîndemințice. Luară gazetele, le răsfoira, apoi le dădură din mînă-n mînă.

— Nu vreți să luați loc și să citim împreună?

În clipa aceea apăru pe ușă și Grilli. Ne salută.

— Mi-a fost imposibil să mă spăt. Abia cînd șefu' a dispărut am putut și eu s-o iau din loc — se scuza el.

Îl hătui prietenește pe umăr. Era curier la un depozit de carbuni. Din cap și pînă-n picioare, doar pulbere neagră.

Nu mai lipseau decât cîteva.

Începurăm să citim. Nu erau pe deplin mulțumiți. Ar fi vrut să fie și mai multe articole care să vorbească despre lupta lor.

Totuși, în mare măsură erau satisfăcuți. Vedeam asta pe chipurile lor. Cînd sosi și Diioris, o fată de 19 ani, lucrătoare la o fabrică de mătase. Însoțită de Molina, care era servitoare, aproape că nu le luară în seamă. Petele se așezară în tăcere și lecția începu. Anunțai: „Tema noastră de azi o constituie cele citite”.

Deodată, auzii în spate o voce: „Bună-seara!”

Mă-norsei. Un domn înalt intrase în clasă. Era foarte elegant. Pe nasul său acvilin stăteau încălecați niște ochelari de aur. Avea un cap chel și urechi clăpăuge. Obrajii, mai să-i plesnească de tral bun.

— Bună-seara — răspunsei.

— Dumneavoastră sînteți învățătorul Mercurelli?

— Exact. Cu ce vă pot fi de folos?

Omul nu răspunse imediat. Își roti privirea prin clasă. De bună-seamă că nu-i plăceau plăcardele.

— E de-a dreptul sufocant fumul ăsta — spuse el în sfîrșit. Apoi își scoase tacticos o batistă mare cît un cearsaf, impecabil călcată; își suflă nasul fără nici o grabă.

— Sînt inspector școlar și am venit în inspecție.

Îl întinsei mîna.

— Fiti binevenit —spusei. Aceștia-s elevii mei. Mă surprinde că v-ați deplasat personal. De obicei știam că vine omul de serviciu ca să semneze și să inspecțieze...

— Am primit ordin de sus — murmură el grav, descheldu-și nasturele de la haină. Nici de respirat nu se poate aici. Nu știți că la școală fumatul e interzis?

— Scuzați, vă rog, dar nu le pot interzice...

Fără să mă privească, mormăi în barbă:

— Ar trebui să dați dv. exem-

plu...
— Permiteți-mi să vă atrag atenția că sînt singurul nefumător. Cînd însă tinerii îmi cer voie, nu pot să nu le permit.

— Le-ați acordat prea multă libertate — mirii el răufăcios.
— „Elevii” începură să tropăie. Mai tirziu, unul dintre ei îmi povestira că-l cunoșteau pe inspector de pe vremea cînd purta cămașă neagră, pretinzînd să fie salutată cu salutul fascist, căci altfel „îl saluta” el cu o pereche de palme.

— Da, e adevărat — îi răspunsei. Găsiți că e rău?

— Da' ce-ți închipui? — se răsti el, devenind roșu ca un rac fier. N-au destul timp ziua să fumeze în afara școlii?

La aceste cuvinte, Mihail, unul din fochiști, se ridică.

— S-ar putea și asta, dacă am avea tot atîta timp liber cît aveți dumneavoastră. Noi însă am lucrat din zori și pînă acum. N-am avut nici o secundă de libertate, măcar să putem privi în jurul nostru. Fumatul cel puțin ne potolește foamea și nervii.

Fochiștii ceilalți dădură aprobativ din cap. Unii mai spuseră cite ceva.

— E o școală pentru muncitori — intervenii eu. Și credeți-mă că i-am ales: sînt unul și unul.

— Ei, bine, bine — replică inspectorul.

Tocmai atunci intră și Spagnolo.

— Bună-seara — spuse el, îndreptîndu-se spre bancă.

— Cine-i ăsta? Și de ce vine tirziu? — se răsti inspectorul, oprindu-l pe Spagnolo.

— Sînt angajat la o frizerie și nu pot veni decît după ora de închidere.

Îl întrerupsei:

— E altfel, lucrul ăsta nu ne deranjează.

— Nu găsec că e just — mirii iar inspectorul.

Tigările treceau din mînă-n mînă. Muncitorii erau calmi. Inspectorul tremura de minie. Privirea lui se atînti asupra curierului depozitului de carbuni, care ședea în clasă cu șapca pe cap.

— Măi, tu ăla, de ce nu-ți scoti șapca în clasă?

Grilli nu răspunse.

— Scoateți șapca! — ordonă inspectorul.

— Nu.

Inspectorul se repezi și-i smulse șapca de pe cap. Grilli era chel, complet chel, fără un fir de păr măcar. Și-l pierduse în urma unei maladii grave.

— Ce mustră idioată mai are și ăsta! — rinți cinic inspectorul. În clipa aceea, toți colegii lui Grilli se ridicară și-l înconjurară pe inspector.

Atmosfera deveni încărcată.

— Poftiți, vă rog — și-i arătăi inspectorului direcția ușii.

„Elevii” se calmară și se așezară.

Ridicai șapca lui Grilli, o ștersel și i-o așezai pe cap. În ochii băiatului tremurau bobite de lacrimi.

— Și acum să trecem la dictare —spusei. Vă voi dicta un text din cele pe care le-am citit azi. Scrieți, vă rog: „În Italia — se acordă — tuturor — dreptul — la — cultură”...

MOZAIC

Cel mai tînăr și cel mai bătrîn creator de cîntece noi

Cine e cel mai tînăr și cine e cel mai bătrîn creator de cîntece noi din Dobrogea colectivizată? Tare greu de răspuns la asemenea întrebare! Totuși, dacă ne limităm la arena cercetărilor făcute aci astă-vară de către colectivul pentru eulgerea de cîntece noi al Institutului de folclor din București, îl vom afla pe Peni Sechila, din partea celor mai bogați în ani, și pe băiețușul Alexandru Teodorescu, din partea celor abia ieșiți la largul lumii.

Peni Sechila din comuna Niculițel (raionul Tulcea) are 57 de ani. E un foarte bun păstrător și purtător de cîntece. Însă din ziua în care a fost invitat să cînte la Festivalul tineretului din Tulcea, Peni Sechila a devenit crea-

tor de folclor nou... Prea-plinul unei asemenea bucurii l-a îndemnat să dea friu liber gîndurilor și sentimentelor ce abia așteptau să iasă la lumină. El și-a precedat cîntarea din fluiet cu versuri anume făcute de el pentru acel prilej:

„...Am sosit și eu acum/ Obosit, ca după drum/ Fiindcă mi-a venit rîndul și mie/ Să vă spun o bucurie:/ Fluerișca mea/ pînă acum n-a cîntat/ nici pe scenă, nici în sat./ Dar acum are să cînte./ Să țină raionul mîinte;/ O chin-die, o bătută,/ Dintre cele mai cu foc./ De-ar să stea soarele-n loc/ Și luna să strălucească/ Republica să-nflorească”.

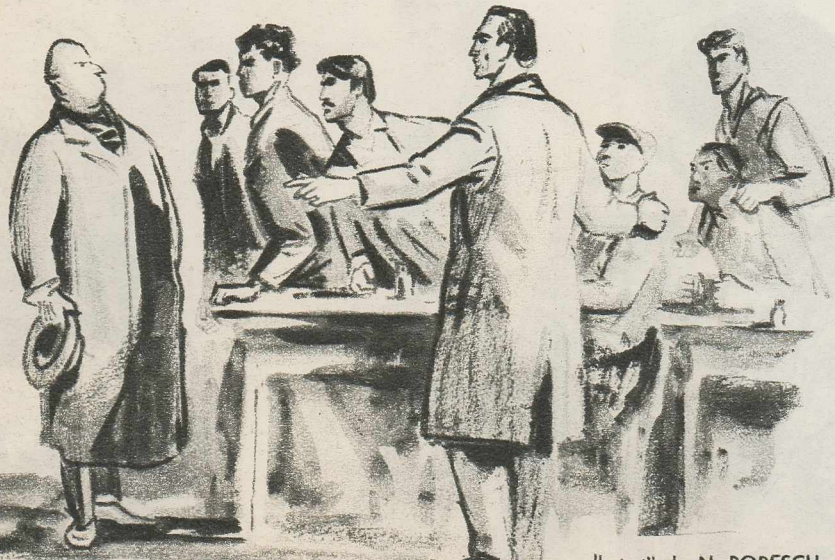
Alexandru Teodorescu are 13 ani. Printre alte poezii, el a compus una intitulată „Patria”:

„Foaie verde și-o lălea/ Mie-mi place a lucra, / A lucra așa mcreu/ C-am scăpat de ce e greu./ Împreună noi lucrăm/ Căci așa o să spălăm/ Ce e rău cu ce e bine/ Pentru vremea care vine/ Și va munci pe ogoare/ Tărî-nimea muncitoare/ Ca recoltele să crească/ Republica să-nflorească...”

Alexandru Teodorescu e elev în clasa a VI-a și dorește să devină scriitor... Dar chiar la stadiul lui actual ne putem pune întrebarea: Ce e Alexandru Teodorescu, un tînăr creator de folclor nou sau un foarte tînăr poet cult? Delicată întrebare!

Învățămîntul de toate gradele îmbrățișează azi mase din ce în ce mai largi ale țărînimii muncitoare, așa încît mai toți creatorii de folclor nou sînt oameni cu carte. Pe de altă parte, foarte mulți artiști culți se inspiră din folclor. Alexandru Teodorescu stă la mijloc de drum.

Viorica FILIPOIU

Ilustrații de N. POPESCU

LITERATURĂ „SUBVERSIVĂ”

Ziarul vest-german „Die Welt” relatează că autoritățile de la Bonn sînt foarte neliniștite de faptul că studenții din Germania occidentală cumpără din ce în ce mai multe cărți din Berlinul răsăritean. Ziarul relevă și cauza: „mai înși, cărțile sînt mai ieftine și, în al doilea rînd, pentru că în Germania occidentală unele din cărțile de care au nevoie studenții sînt trecute pe lista „literaturii subversive”.

Sînt interzise între altele și romanele lui Johannes Becker, Arnold Zweig, Anna Seghers, Willi Bredel.

Ca pe vremea lui Hitler.

Supele și valoarea lor nutritivă

Pînă la începutul secolului nostru, au fost discuții aprinse între biologi asupra valorii nutritive a supelor. Unii medici susțineau că supele — chiar cele în care se fierbe carnea — conțin prea puține elemente nutritive, iar alții, printre care și savantul biolog Armand Gauthier, afirmau, că, dimpotrivă, supele sînt cît se poate de hrănitoare, datorită în special cantității lor de albuminoide asimilabile și sărurilor minerale pe care le conțin.

În cele din urmă, cele două tabere s-au împăcat, condiționind valoarea nutritivă a supelor în funcție de elementele din care se prepară. Iar atunci cînd, în afara albuminoidelor, a sărurilor minerale și a grăsimilor s-a descoperit rolul pe care-l au în alimentație caloricele și vitaminele, condiționarea s-a întins și la dozarea și păstrarea acestor elemente în timpul fierberii.

Dacă o supă își extrage, din carnea și din zarzavaturile respective albuminoidele, grăsimile și sărurile minerale, fără a le altera calitatea, în schimb, datorită fierberii, vitaminele își pierd din potențialul lor. Așa că, pentru a păstra doza necesar, o gospodină pricepută va adăuga bulionul și o parte din zarzavaturi către sfîrșitul procesului de fierbere. Cu cît aceste zarzavaturi sînt tinute mai puțin pe flacără, cu atît vitaminele se păstrează mai bine. Un complex ideal de calități nutritive se poate obține de la o supă adăugîndu-i, în momentul servirii la masă, cîte un gălbenuș de ou crud de fiecare porție — care nu numai că dă gust bun, dar este și foarte bogat în vitamine. Modul acesta de a servi o supă este indicat în special pentru copiii în perioada de dezvoltare.

În general supele sînt hrănitoare. Prin substanțele extrase din carne și din legume (întotdeauna fără o fierbere exagerată), ele sînt excitante ale sucurilor gastrice, sînt tonice și, în același timp, foarte digeribile. Consumul lor este indicat mai ales în timpul iernii, cînd omul simte nevoia compensării cantității de calorii consumate prin procesele metabolice din organism.

JOSIANA

SAIZU GRIGORI, Abrud. Hărțile geografice datează, într-o formă primitivă, din cele mai vechi timpuri ale civilizației, dar ele au început să fie oarecum mai exacte și să se întindă la spații mai mari pe vremea fenicienilor, navigatori vestiți ai antichității. Abia spre sfîrșitul evului mediu hărțile încep să devină mai precise, contururile continentelor fiind treptat rectificate și completate pînă la forma pe care le-o cunoaștem astăzi, pe măsură ce oamenii întreprind tot mai multe călătorii și expediții. Aceste contururi ale continentelor sînt destul de precise în hărțile zilelor noastre, ele fiind verificate atît de pe sol, cît și din aer. Mai sînt însă și astăzi locuri neatînse de piciorul omului pe unele continente — și deci fără o indicație geografică precisă — ca, spre exemplu, pe continentul antarctic. Iată și unul din motivele pentru care specialiștii în geografie, în frunte cu cei sovietici, participă la expedițiile ce se fac acum în Antarctica. Cu ajutorul mijloacelor științifice moderne vom avea în curînd nu numai hărți precise ale locurilor încă necunoscute de pe pămînt, dar și altele care să ogîndească exact fundul oceanelor.

Cît deapre cuvîntul „generație”, în sensul de care vă interesați, el înseamnă descendență din tîm în tîm. Durata unei generații în istorie poate fi deci calculată în raport cu media de viață a omului. Tatăl face parte dintr-o generație, fiul din alta.

MARIA DOROBANȚU, Giurgiu. Nu credem să fie vorba de igrasie, ci mai curînd de o temperatură prea ridicată în casă și de aerisire insuficientă. De la igrasie nu se aburesc geamurile și nici capul copilului nu transpiră. Fenomenul acesta se observă de obicei în

bucătărie, unde se gătește. Nu cumva gătiți și spălați rufele în camera copilului? Dacă totuși credeți că nu e altceva decît igrasie, cereți Sanepidului să constate condițiile de igienă ale locuinței.

VASILE UNGUREANU, Petrlia. Originea roșirii buzelor ca și a fardării în general se pierde în negura vremurilor. Grupele umane cele mai înapoiate din punctul de vedere al civilizației — patagonezii, spre exemplu, sau unele triburi din Australia — practică fardul mai ales la ceremoniile religioase. În China antică morții erau fardați în alb și negru, iar în vechiul Egipt, în roșu și galben. Un medic de pe vremea împăratului Traian, pe nume Criton, a scris un tratat de frumusețe inspirat din rețetele lăsate de Cleopatra. Dacă fardurile în aplicarea lor exagerată au rămas în uz numai în teatru și cinematograf, în schimb rujul de buze îl folosesc și azi mai toate femeile. Se întrebun-tează însă din ce în ce mai atenuat — atît cît să marcheze coloritul și conturul buzelor. Desigur că nu există motive prea serioase pentru ca un bărbat să interzică soției sale să folosească rujul de buze. Este însă păcat că, atunci cînd o femeie are în obraz și pe buze roșu de la natură, să recurgă la acest artificiu.

N. TUDOR, Sibiu. Căderea și încălțirea prematură a părului se datorează adeseori unei proaste funcțiuni a circulației sangelui sau unei defecțiuni în funcțiunile glandelor — în special a glandei tiroide. Un regim alimentar rațional, în care să se țină seama de absorbția iodului, a silicului și a sulfului, este cel mai indicat tratament. Părerea noastră este, deci, să nu încercați tratamente locale, ci să combateți cauza internă, iar pentru aceasta vă sfătuim să consultați un medic.

VALENTIN SÎRBU, Piatra Olt. Dacă vreți să cunoașteți greutatea globului pămîntesc în kilograme, scrieți dv. pe o hîrtie cifra 61 și adăugați după ea 23 de zerouri. Densitatea medie a pămîntului este aproximativ de 5 ori și jumătate decît a apei. Teoretic, apa de mare ar trebui să înghețe la minus 2,5 grade Celsius. În realitate ea nu îngheată însă

decît la temperaturi mult mai scăzute, din cauza permanentei mișcări a valurilor de la suprafață și a curenților calzi care circulă atît orizontal, cît și vertical (de jos în sus și invers).

ELISABETA PRUNCU, Tîrgoviște. Vă înșelați: înălțimea oamenilor nu e azi mai mică decît în era primitivă ci dimpotrivă. Talia medie a bărbaților din epoca neolitică era de 1,62 m. Iar cea a bărbaților din epoca noastră este în medie de 1,68 m. Vedeți deci că nu trebuie să judecăm după excepții ci după medie, pentru că exemplare de uriași au apărut întotdeauna pe pămînt. În privința perioadei de dezvoltare s-a constatat că omul continuă să crească pînă la vîrsta de 30 de ani. Așa că dv., care nu ați ajuns încă la această vîrstă, aveți șanse să mai creșteți. Să știți că nu există nici o legătură între înălțime și calitatea intelectului omului respectiv.

MIHAIL COSTESCU, București. Nu trebuie să fiți revoltat de neîndeplinirea unui tratament în materie de reumatism. Boala aceasta, ale cărei cauze sînt încă în discuția medicilor din toată lumea, are manifestări atît de variate, încît e foarte greu de nimerit cel mai indicat tratament la fiecare caz în parte. Desigur că frigul și umiditatea favorizează crizele, dar nu totdeauna acestea sînt cauzele reumatismului. Dacă tratamentul aplicat pînă acum nu v-a ajutat, înseamnă că aveți un reumatism de o formă mai complicată. Încercați o internare la secția de reumatologie a spitalului Brîncovenesc. Acolo se aplică cele mai noi tratamente pentru combaterea acestei boli.

MARIANA BĂRBULESCU, Cîmpina; M. PRELIPEANU, Cugir; CALIOP TOMESCU, București; HOMOC IRMA, Lugoj. Urmărind revista noastră, credem că ați citit între timp revenirile pe care le-am făcut în cadrul acestei rubrici asupra procurării și folosirii lăptișorului de mîncă. Vă dăm totuși și dv. adresa unde puteți scrie pentru a vă procura lăptișorul „Apicola”, București str. Lipsican, nr. 29. Firește că substanța poate fi extrasă din borțele speciale ale larvelor de regină de către oricare apicultor, cu condiția însă să se priceapă la aceasta. În orice caz, noi vă recomandăm numai borcanele gata preparate puse în vinzare de „Apicola” care au fost dozate sub control științific.

ȘTEFAN DANILĂ, Muzeul raional Bistrița. Vă felicităm pentru bogata activitate depusă. Materialul care o prezintă este însă prea amplu (un adevărat raport de activitate!) astel că numai o revistă de specialitate l-ar putea publica. În ce ne privește, vom extrage esențialul, publicînd o informație, însoțită de fotografia trimisă. Vă urăm spor la muncă!

ȘTIAȚI CĂ...

...poporul despre care vorbește Biblia n-a fost altceva decît o revărsare catastrofală de ape care au acoperit complet regiunile dintre Tigru și Eufrat? După Usseriș, catastrofa s-a produs în anul 2348 î.e.n.

...în timp ce unele revărsări ale apelor stau distrugătoare, altele întregesc de mii de ani rîșna unor țări? Astfel, dacă nu s-ar revărsa Nilul și Indusul, țara noastră fertilă ar dispărea.

...primul baraj pentru reținerea apelor a fost construit acum 4000 de ani, de Sufzal, în apropierea Babilonului?

...cele mai întinse revărsări cunoscute în istorie le-a produs Fluviul Galben din China? Apele acestui fluviu au ajuns uneori pînă la 600 de kilometri de albia lor. Milioane de oameni au pierit datorită acestor revărsări, iar fluviul și-a schimbat de cinci ori pînă acum albia. În anii puerii populare s-au făcut uriașe lucrări de prevenire a unor astfel de catastrofe.

...una din cele mai catastrofale revărsări de ape ale secolului nostru a fost înregistrată în primăvara anului 1913, în Statele Unite? Afluenții lui Mississippi, Miami River, a produs atunci cea mai mare inundație cunoscută în America.

...în Europa, una din inundațiile cele

mai grave a fost provocată de rîul Tisa, în anul 1879? A fost distrus atunci complet orașul Seghedin, cu o populație de peste 75.000 de locuitori.

...în ultimul mileniu, Sena s-a revărsat de peste 35 de ori, producînd pagube colosale? În anul 1914 apele acestui fluviu au inundat, printre altele, tot centrul Parisului.

...Fluviul Albastru din China are trei revărsări caracteristice în fiecare an: una cu ape roșii, alta cu ape galbene și alta cu ape limperi? Culoarea respective își au originea în diferitele substanțe minerale ale aluviunilor din sol țirite în apele fluviului o dată cu topirea zăpezilor precum și în substanțele cuprinse în norii de praș din atmosferă, praș ce este dizolvat în picăturile de ploaie ce ajung apoi în fluviu. Din fericire însă rar se întîmplă ca una din aceste revărsări să fie catastrofale.

...în timpul revărsărilor, apele fluviilor cresc uneori pînă la zece metri peste nivelul lor obișnuit?

...cel mai vechi sistem de protecție împotriva inundațiilor a fost construit în Europa pe fluviul Po din Italia, acum douăzeci de secole?

...cele mai noi și mai sigure sisteme de protecție au fost construite în Uniunea Sovietică și, în ultimul timp, în R. P. China?

De vorbă cu medicul

În acest număr răspundem, în cadrul rubricii noastre, cîtorva întrebări puse de cititori.

CARATANASE DAN — Hirsova. Simptomele descrise de dv. sînt insuficiente pentru stabilirea unui diagnostic, mai ales prin... poșă. Este interesant de știut dacă imediat după crizele de dispnee (sele sau lipsă de aer) urmează o tuse cu expectorație mucoasă. În cazul acesta se poate vorbi de crize de astm bronșial. Adresați-vă cu încredere medicului care vă îngrijește.

Este indicat, în criză, să faceți injecții cu Corfilin, o fioală de 5 cm cubi intravenos, iar în perioada liniștită să faceți un tratament cu aerosoli din același Corfilin: o fioală pe seară și o seară la două zile. Acestea însă sub controlul medicului care vă îngrijește.

I.C. — Călimănești. Este aproape sigur că e vorba de o stare trecătoare. Consultați un urolog care să stabilească dacă nu suferiți de o hipertrofie de prostată. Dacă aceasta nu există, faceți pentru eliminarea sau ameliorarea simptomelor descrise de dv. zece injecții de Testosteron de 10 miligrame, urmate de alte 10 injecții de Testosteron de 25 miligrame (una la două zile). În același timp, faceți și 20 de injecții de Stricinină de 3 miligrame, în două serii de cîte 10 fiole, cu un interval de o săptămînă între ele. Injecțiile de Stricinină le veți face zilnic. Tot acest tratament trebuie făcut însă sub supraveghere medicală.

OD. NICOLAI — Rădăuți. Nu reiese din scrisoarea dv. ce tratamente vi s-au aplicat în spitalele în care ați fost internat. Dar, dat fiind că este vorba de spitale specializate, credem că vi s-au aplicat cele mai moderne tratamente cunoscute astăzi. În ce privește boala dv., numai un specialist poate hotărî și aplica tratamentul.

UN GRUP DE ELEVI. Prima dv. întrebare nu este prea clară. Vreți să vă crească mai repede părul capului pentru că v-a căzut sau pentru că... l-ați tuns? Dacă fiind vîrsta dv., e mai greu de presupus că ați rămas... chei. În cazul că vă găsiți în cea de-a doua situație, așteptați creșterea normală a părului. Dacă ați suferit cumva (cu toții?) de vreo boală de piele sau păr, adresați-vă unui specialist dermatolog care, pentru a stabili tratamentul corespunzător, trebuie neapărat să vă consulte.

Iată și răspunsul la cealaltă întrebare a dv. Ozena are un tratament destul de complex: toaleta foselor nazale prin spălături cu soluție cloruro-sodică izotonică încălzită; instalații sau timpanice cu glicerina glucozată 25%; pensulații cu următoarea formulă: iod metaloid 0,10 gr, iodură de potasiu 0,50 gr, glicerina 50 gr, sau cu vitamina A uleioasă; ionizări cu acetilcolină; pulverizații cu ape minerale iodice sau sulfuroase.

Efecte bune dar trecătoare se obțin cu aerosoli de penicilină sau streptomycină. Se mai aplică tratamente generale ca: autohemoterapie, autovaccin, vitamina A și complex B. În forma avansată, se apelează la tratamentul chirurgical.

COLȚUL MICULUI DESENATOR

Dragi copii,

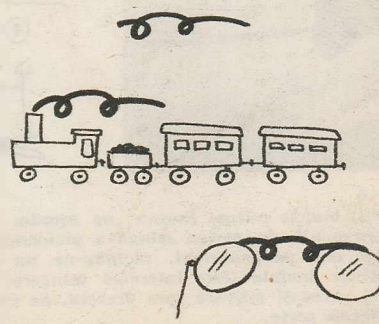
Începînd cu acest număr revista noastră organizează un joc instructiv pentru voi. În fiecare săptămînă vă vom indica un semn, ca acela de mai jos, și voi va trebui să compuneți un desen cu ajutorul lui.

Azi, vă indicăm primul semn și, alături, vă prezentăm două soluții pentru ca să vă dați seama de felul în care, pornind de la acest semn, aungeți la un desen.

Copii, încercați să găsiți și alte desene cu ajutorul semnului dat. Cele mai frumoase vor fi publicate în revista „Flacăra”.

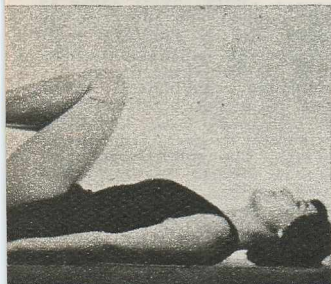
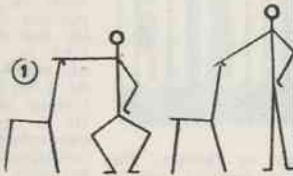
Trimiteți desenele voastre executate în tuș sau cerneală pe adresa revistei „Flacăra”, menționînd pe plic pentru „Colțul micului desenator”. Nu uitați să indicați pe desene numele și adresa voastră, școala și clasa respectivă.

Problema nr. 1

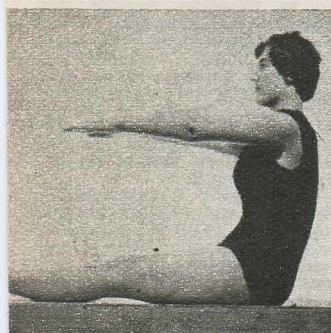

Exercițiul nr. 1
 Stînd, mina sprijinită pe spătarul scaunului: îndoirea genunchilor de 6 ori, avînd grijă să tragem aer cînd ne ridicăm în picioare.

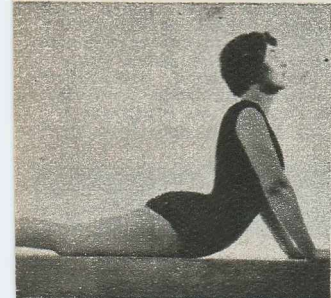
Exercițiul nr. 2
 Culcat pe spate, mîinile de-a lungul corpului: îndoirea genunchilor la piept (1) (inspirăm), întinderea picioarelor la verticală (2) și coborîrea lor încet, jos, (3-4) (expirăm). Repetați exercițiul de 8 ori.

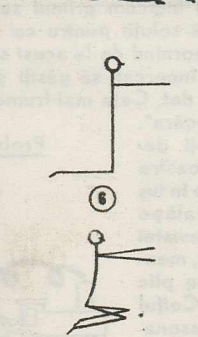
Exercițiul nr. 3
 Culcat pe spate, brațele întinse (cu vîrurile picioarelor sub șifonier, studio, fotoliu etc.) cu avînt de brațe, ridicarea trunchiului la verticală (1), revenire (2). Repetați exercițiul de 8 ori.

Exercițiul nr. 4
 Culcat pe spate, genunchii îndoiți la piept, brațele puțin depărtate de trunchi: coborîm picioarele spre stînga (inspirăm) (1), revenim (expirăm) (2). Aceeași mișcare spre dreapta. Repetați exercițiul de 8 ori.

Exercițiul nr. 5
 Vom face exercițiul numit: barca. Culcat cu fața în jos, sprijinîm în mîini: încordăm bine spatele și fesele, capul privește înainte; îndoi m brațele și ne lăsăm cu pieptul în jos, în timp ce picioarele (cu genunchii foarte întinși) se ridică înapoi, în sus. Repetați exercițiul de 10 ori.

Exercițiul nr. 6
 Genunchi, brațele întinse înainte: ne așezăm, fără să ieșim genunchii, în partea stîngă a picioarelor și ne ridicăm din nou pe genunchi, făcîndu-ne un elan cu tele întinse înainte (este interzisă atingerea podelei mîinile). Aceeași mișcare spre dreapta. Se execută de ori pe fiecare parte. lers lăuștit.

LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

Despre orientarea porumbeilor călători

Prin materialul de mai jos, răspundem întrebărilor Aurel Voicu din Slobozia și Costea Ion din Hădăuți, care ne-au cerut lămuriri asupra orientării porumbeilor călători.

Aptitudinea porumbeilor de a se reîntoarce la cuibul lor de la mari distanțe e cunoscută de multă vreme de oameni. Secole de-a rîndul, atunci cînd nu se cunoștea telefonul, T.F.F.-ul sau alte mijloace rapide de comunicație, această aptitudine a fost folosită pentru transmiterea mesajelor urgente. Ba și astăzi încă armatele unor țări dispun de porumbei special dresați pentru transmiterea mesajelor. Pentru că foarte rar se întîmplă ca un porumbel să nu se înapoieze la cuibul lui de la distanțe de sute de kilometri.

Firește că, atunci cînd e vorba de folosirea porumbeilor pe distanțe mai mari, ei sînt în prealabil dresați și antrenați pentru asemenea zboruri. În cursul antrenamentelor ei învață nu numai să cunoască bine împrejurimile locului unde își au cuibul, dar și să-și dezvolte simțul orientării.

Simțul de orientare al porumbeilor a fost studiat îndeaproape de fizicienți și biologi, dar — ca și la păsările migratoare, ca și la insecte sau la unele viețuitoare acvatice — misterul n-a fost încă deplin lămurit.

S-a enunțat astfel ipoteza că simțul de orientare al acestei păsări s-ar datoră sensibilității ei față de anumite forțe ale naturii, care variază în intensitate după poziția geografică. Orientarea spre locul de unde a plecat nu ar fi altceva decît tendința porumbelului de a se deplasa în direcția în care aceste forțe prezintă

intensitatea cu care el e obișnuit — adică spre regiunea în care își are cuibul.

Dintre forțele socotite că avînd un rol determinat la imprimarea direcției ar fi, în primul rînd, magnetismul terestru, apoi forța exercitată de rotația pămîntului asupra oricărui corp ce se deplasează — exceptînd cele care se mișcă paralel cu axa de învîrtire a globului. Pe aceste două elemente, conjugate cu viteza lui de zbor, porumbelul și-ar fonda (inconștient, bineînțeles) — susține această ipoteză — sistemul lui de navigație care-i permite să-și regăsească cuibul.

Sînt însă unii cercetători care au constatat că în orientarea porumbelului mai intervine și poziția soarelui la anumite ore, în raport cu locul în care a fost obișnuit să trăiască. Aceștia aduc în sprijinul afirmației lor faptul că porumbelul nu se poate orienta noaptea și nici pe ceață.

Noi nu putem să apreciem care dintre susținatorii unuia sau altuia din cele două ipoteze au mai multă dreptate. Poate nici unii, nici ceilalți; poate, în oarecare măsură, și unii și alții. Rămîn încă multe necunoscute în mecanismul de interpretare al valorilor de inducție produse de aceste forțe, așa cum necunoscut rămîne însuși sistemul de percepere al lor de către porumbel. Nu se știe precis, spre exemplu, dacă la facultatea de percepere a forțelor exercitate asupra lui contribuie întregul sistem nervos sau numai anumite organe adecvate. Biologii au remarcat că, în partea posterioară a globului ocular, porumbelii prezintă o mică excrescență numită pecten și se întrebă dacă nu cumva acesta este un organ special pentru orientare. Cum nu s-ar putea face dovada decît prin extirparea acestei excrescențe și cum operația nu e posibilă fără a atinge validitatea ochiului, totul rămîne deocamdată în stadiu de ipoteză.

Așa că fizicienții și biologii mai au încă de lucrat pînă la elucidarea completă a problemei orientării porumbeilor călători.

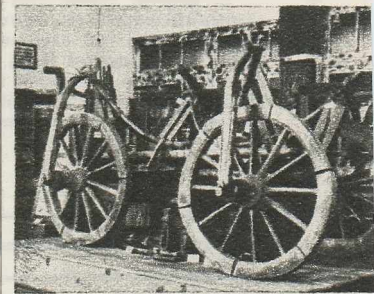
FĂRĂ NICI UN GRAM DE FIER...

...Este vorba de o rară achiziție etnografică — unică în toată țara — a Muzeului raional din Cîmpulung Moldovenesc: un car vechi de peste 200 de ani, construit numai din lemn, fără nici o piesă de metal.

Nici măcar un cui de fier? Nu. Pînă și cuiele sînt din lemn de conifer, ca și inelele de la oșii, ca și cele de la leuca. Rotile nu au rafuri (șine), iar obezile au o grosime de 10 cm. Acest car — de aproape două ori mai mare decît unul obișnuit — este prevăzut cu două oșii (oștile fiind prea puțin mobile și întoarcerea carului făcîndu-se cu greutate, animalele de tracțiune erau înhamate cînd la un capăt al lui, cînd la celălalt, după necesități). Carul are un loitră oval, încheiat în cuie de lemn de tisă, pe care se fixează, cu ginjuri de curpen, budanele în care cărușii transportau vin sau alte hînturi, de la Odobești la Cîmpulung.

Carul a fost achiziționat de țărănul Dumitru Crăciunescu din comuna Măstărești Humorului, raionul Gura Humorului.

M. L.

DEZLEGAREA JOGULUI „FURTUNA” APĂRUT ÎN NUMĂRUL TRECUT

ORIZONTAL: 1) Camilar — Adam, 2) Uraganul — Uri, 3) Rignid — Senia, 4) Ca — Ra — I — Capi, 5) Ulm — Ianuarie, 6) B — An — Lat — El, 7) Ehrenburg — Ep, 8) Uie — Al — Eră — I, 9) Nas — Tarente, 10) Oc — Ud — Tăceri, 11) Furtuna — Eter, 12) T — Pasărea — Ie.

Gimnastica la domiciliu

VREȚI SĂ SLĂBIȚI? (I)

În majoritatea cazurilor, îngrășarea excesivă apare în urma unei alimentații prea abundente, din lipsă de mișcare sau din ambele cauze.

În afară de aspectul neplăcut, diformant, îngrășarea are repercusiuni asupra sănătății, producînd modificări importante în buna funcționare a organismului.

Localizările de grăsime sînt comune ambelor sexe; însă la femei, în special, ele pot lua proporții alarmante. Depunerile sînt mai frecvente în regiunea abdominalului, feselor, coapselor, umerilor.

Asociate cu un regim alimentar recomandat de medic, exercițiile fizice sînt eficiente în combaterea îngrășării. Ele reușesc ca, prin efortul fizic de peste executarea lor, pe de o parte să scadă grăsimea în exces, iar pe de altă să contribuie la repartizarea grăsimii în mod armonios.

Nu așteptați ziua cînd abdomenul va începe să crească și să vă deformeze corpul. Consacrați zilnic exercițiilor fizice minimum 10 minute. Repetați-le cu perseverență și răbdare: rezultatele le veți constata după cîteva luni și nu în două-trei zile, cum poartă unii dintre dumneavoastră atî ti înclinați să credeți.

Prof. Ana Maria ENĂCHESCU

NOTĂ

Înainte de complexul de exerciții pentru slăbire se vor executa în mod obligatoriu 4-5 exerciții de trunchi, brațe și picioare (de genul celor pentru gimnastica de învioreare indicate de noi în Flacăra nr. 1) : întinderi, îndoiri de brațe și picioare, rotări de brațe și trunchi, extensii și îndoiri ale trunchiului.

De asemenea, după fiecare exercițiu indicat de noi se vor face 5-6 inspirații și expirații profunde.

Acest program va fi urmat 21 zile.

Cuvinte încrucisate

UN' - DOI

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1		C		L			A	T	A	
2	G	A		A				R	I	T
3	D								T	I
4	L						D	V	E	T
5						I				
6						L	O			
7	D	I	A	L	O	G				
8						T	O	C		
9	A							R		
10	B									

ORIZONTAL: 1) Unu'... 2)... doi. 3) Un oarecare... — ... și unul reprezentativ. 4) Cîntă unul... — ... cîntă doi. 5) A plînge „numărul unu” — Numărul unu! 6) Vorbeste unul... — ... ba dimpotrivă... 7)... vorbesc doi — Unul de față la unirea a două inimi. 8) Este... — ... unul la scris, dar sînt două la pantofi — ... două din pingele! 9) Două litere cu patru picioare — Doi. 10) Iată și unul cu două picioare... — ... și altul cu mii de ochiuri.

VERTICAL: 1) Două puncte dintr-un șut — Una mie plus a

doua parte — Au locul 1 și 2 în alfabet. 2) Un atom de calciu — Doi suflători. 3) Unul împărțit în două (sau mai multe). 4) Doi... unu pentru noi — Un semicerc înțuit — Nota doi! 5) Polite 1/2! — Un pilot fără cap... printre Spartani. 6/ Un „1” din oțel — Cîinste, omenie (arhaic). 7) — Un caru 10/10 — Un „G”! — Unul singur... în pădure! 8) Un zăcămint cu care ocupăm locul doi în Europa — Prefixul lui „2”. 9) Nici unul mai mult! — Doi. 10) Operă comică de Planquette — Unul. Cuvinte rare: OGOD.

CU SARE ȘI PIPER

NECOLEGIALITATE

Către fabrica „Avintul”

Referitor la repetatele dv. urgente — scris, telefonice și telegrafice — în legătură cu data exactă la care intenționăm să vă expediem materiile prime restante din luna trecută, vă informăm că intenția noastră a fost și este să vi le trimitem în mod cert și indiscutabil. Bineînțeles, dv. nu trebuie să trăiți cu speranța că le veți primi imediat, întrucât a trăi numai cu speranța asta și a nu face nimic altceva ar fi o dovadă de lipsă de operativitate. De aceea, este cazul să vă faceți din timp loc pentru depozitarea lăzilor cu materiale ce vi le vom trimite.

Din urgențările dv. am reținut faptul că sînteți amenințați să intrați în gol de producție, și acest fapt ne dă foarte mult de gîndit, așa că... lăsați-ne să ne gîndim mult și bine, că timp avem berechet.

Ne-a intristat însă nespus de mult afirmația dv. că am fi niște simpli birocrați. În legătură cu aceasta, găsim necesar să vă precizăm că atât eu cât și colegul meu, Temistocle Pirjoală, sîntem uniți ca frații șiamezi în privința aversiunii noastre împotriva birocratismului.

Amîndoi ne-am străduit ca în munca noastră să nu existe, nici măcar în fașă, condiții care să favorizeze apariția birocratismului, cum ar fi, de exemplu, registre și evidențe... la zi, și din această cauză n-avem de unde ști că n-ați primit încă ceen ce ziceți că trebuia să primiți luna trecută. Dar, dacă ziceți dv., noi vă credem pe cuvînt că, în definitiv, ce interes ați avea să ne păcăliți acum, la o dată atît de depărtată de ziua de 1 aprilie, zi tradițională pentru astfel de practici neserioase?...

Sîntem de acord cu dv. că trebuie să lucrăm ritmic, și vă compătimim sincer pentru situația neplăcută în care vă aflați din cauza noastră. Vom vedea noi ce este de făcut; însă, pentru orice eventualitate, vă sfătuim să aveți răbdare, căci.

Postul demnitar hitlerist și criminal de război von Papen a fost recent numit șambelan al papiei.

— Habemus papen!

Desen de Zbigniew ZIOMECKI (Din „Szpilki”)

vorba proverbului: cu răbdarea treci marea. Și parcă numai marea? Trec și zilele și vine chenzina, numai prima nu vine! Și asta din cauza lipsei dv. de colegialitate, deoarece l-ați informat și pe tov. director de micile neînțelegeri ivite între noi, ceea ce dovedește că nici nu știți dv. ce nefotogenicii am apărut eu și colegul meu, Pirjoală, în caricatură, la gazeta de perete, mai ales că dînsul poartă și mustață. De altfel, tovarășului director nici nu-i plac reclamațiile, așa că nu-l mai informați, că... se informează și singur și tot așa e, adică, de fapt, tot așa nu e, adică prima de la care am fost tăiați fără nici un pic de milă, deși ne-a durut foarte mult.

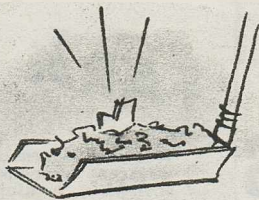
Din asta rezultă că dacă dv. sînteți în gol de producție, noi sîntem în gol de primă, așa că una cu alta se compensează și vă puteți consola astfel cu ideea legii compensației. Barem cu atît să vă alegeți și dv. în locul materiilor prime. Pînă atunci, dv. rămîneți în așteptare iar noi rămînem supărați pentru atitudinea dv. necolegială și încheiem semnînd

(SS) Indescifrabil

Pt. conf. V. RĂDULESCU

GIOLUL DE STICLĂ

(fabulă populară chineză)

Un giol de sticlă ascuțit.
Pe drum, în praf s-a cuibărit.
Și-ascuns în colburi și noroaie.
Pîndea un cauciuc să-l taie
Să strice-un lucru mai de pref,
Ori să înșepe un drumet.
Și s-a-ntîmplat pe la amiază
Că-n el s-a oglindit o rază.
În sticla rece, se iscară
Scîlpîri, lumini de piatră rară.
„Ehei—strigă prea fanșos giolul—
Să vină diamantul, snobul
Care pretinde că mă taie,
Să vadă loc, și nu de paie!
Da! Sînt mai tare decît el!
Ce să mai spun despre oșel?
Acum, de-o trece vreo mașină,
Nu-i fac doar pagubă pușind
La cauciuc, ca-n alte dași,
Ci am s-o tai bucăți, bucăți!”

Dar cum sticla trufaș în soare,
Chitînd să taie, să omoare,
Zărîndu-mi-l și mătușoiul,
I-a strîns degrabă, cu gunoiul...

DIN TEATRUL DE ALTĂDATĂ

Se povestește că neuitatul actor Tony Bulandra, întîrziind odată la un spectacol „Othello” în care interpreta rolul titular, s-a machiat în grabă, astfel că apărut pe scenă ca maur din cap pînă-n picioare, cu excepția... mînilor, care erau de o albeață strălucitoare.

Greșala fu observată de îndată ce actorul ieși pe scenă — și pînă la pauză în sală nu mai conțeni rumoarea. Ba unii spectatori chiar chicoteau.

Pentru a da o lecție celor ce riseră, Tony Bulandra apărut după pauză cu aceleași mîini albe. Publicul rămase o clipă consternat: să nu fi observat actorul eroarea de machiaj? Dar nu trecură nici cîteva secunde și Tony Bulandra își trase jos de pe mîinile de maur o pereche de mînuși albe...

★

Celebru actor rus Sila Nikolaievici Sandunov se întîlni cu un cunoscut pe care nu-l mai văzuse de mult. Între timp, acesta din urmă urcase treptele ierarhiei și ajunsese prim-secretar senatorial.

— Ce s-a întîmplat cu dv? Nu v-am mai văzut de o multime de vreme — îi spuse Sandunov sincer bucuros de această întîlnire.

— Nici nu e de mirare — îi răspunse secretarul — sînt ocupat, domnule! Bineînțeles, pentru dv. problema se pune altfel: pe dv. poate să vă vadă oricine în schimbul unei jumătăți de rublă!

— Asta așa e! — replică sec Sandunov. La excelența dumneavoastră e greu să pătrunzi cu numai o jumătate de rublă!

★

În ajunul unui tradițional bal mascat al actorilor, actorul francez Sacha Guitry, despre care se spunea că bea „de stîngă”, s-a adresat cunoscutului clown Chocolade, rugîndu-l:

— Sfîtulește-mă, prietene, cum să mă costumez în așa fel ca nimeni să nu mă poată recunoaște?

— Într-un om nebăut! — i-a răspuns scurt Chocolade.

★

La puțin timp după războiul franco-prusac, în urma căruia Germania a ocupat provinciile franceze Alsacia și Lorena, celebrul actor Coquelin a fost invitat să joace cîteva spectacole la Berlin. Telegrama prin care era invitat se termina astfel:

„Vă rugăm să ne comunicați urgent ce onorariu vreți să primiți!”

„Alsacia și Lorena!” — telegrama Coquelin, refuzînd categoric invitația.

Auzite de la...

... Suvorov

Cineva l-a întrebare pe Suvorov care sînt, după părerea lui, oamenii cei mai curajoși din lume.

— Trei oameni — a răspuns marele general. Eroul roman Curtius, fiindcă s-a aruncat într-o prăpastie ca să salveze Roma; cneazul Iakov Dolgorukov, fiindcă îl spunea lui Petru I adevărul; dar cel mai curajos e Anton, staroslele din satul meu, fiindcă înfruntă singur ursul.

... Voltaire

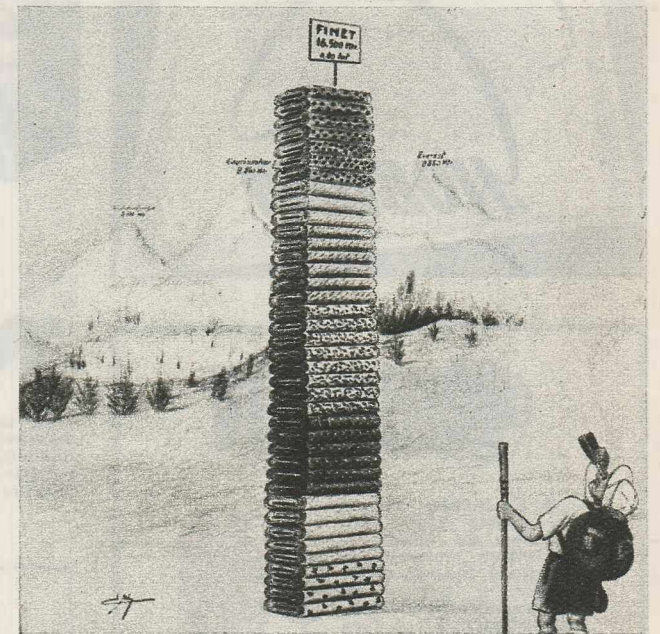
Voltaire a fost întrebare odată: — În ce raporturi vă aflați cu Dumnezeu?

— Ne salutăm, dar nu vorbim — a răspuns scriitorul.

Umor din uzine

Desene din gazetele satirice ale Fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”

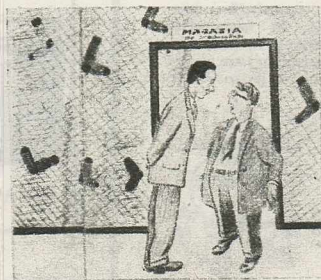
În magazia întreprinderii a zăcut timp de 8 luni de zile un stoc de 16.500 m finet, fără destinație în producție (În urma apariției acestei caricaturi stocul a fost lichidat — N. R.).

Spre culmi nebănuite.

În magazia de produse finite a secției de tricotaje s-a stocat o cantitate de 20.000 perechi ciorapi art. 1127, din neglijența funcționarilor Bratu Elena, Planificatoare, și Simion Aneta, de la serviciul vânzări.

Tov. Lipcan Margareta, alimentatoare la șepci, banda 79, sectorul III, muncește defectuos, fiind nerăcoasă în relațiile de muncă și în același timp cum prea comunicativă în discuțiile amicale din timpul producției.

— Cîți ciorapi îți cumperi într-un an?

— Vreo zece perechi...
— Atunci știi ce? Cumpără tu tot stocul asta și în acest fel scapi de grija ciorapilor pentru cel puțin 2.000 de ani!...

— N-am timp de discuții, tovarășe!... Îți plac cozoracele, bine! Nu? Iarăși bine!... Ei, și acum, draga mea, spune-mi ce film ai mai văzut?...

— Te rog să scurtezi convorbirea... Sînt în producție...
— Ei și?! Eu nu-s tot în producție?!

Dactilografa Elena Haiducu obișnuiește să jucă diverse drumburi, plîmbări etc. în interes personal în timpul producției.

Antrenament pentru proba de marș...

Celebra balerină sovietică Galina Ulanova a fost decorată recent cu ordinul „Drapelul Roșu al Muncii”. În fotografie: K. E. Vorosilov, înmînînd Galinei Ulanova înalta distincție.

OBIECTIV

● La început de an nou, revista „Life”, care excelează de obicei în proslăvirea „prosperității” americane, face constatări sumbre în legătură cu creșterea alarmantă a costului vieții în S.U.A. Ceea ce îi îngrijorează mai ales pe cei de la „Life” este faptul că această „cursă a scumpeții” și consecințele ei constituie problema electorală nr. 1 a campaniei pentru alegerile prezidențiale ce vor avea loc anul acesta în S.U.A.

● Turcia, blagoslovită de „ajutorul” american, nu poate stăvili nici ea cursa prețurilor, care au crescut la o serie de produse de larg consum între 3 și 6 ori în comparație cu anul 1939. Nu degeaba scrie ziarul Vatan din Istanbul că în prezent Turcia este campiona Europei în ceea ce privește scumpirea vieții.

● Iată și o perspectivă spaniolă: potrivit știrilor sosite recent, în cercurile oficiale din Madrid se estimează la peste o jumătate milion numărul muncitorilor spanioli care vor fi fără lucru în primăvara lui 1960.

● Vătaf colonialist cu vechi stat de serviciu în solda imperiului britanic, Charles Swart și-a început activitatea în funcția de proaspăt guvernator al Uniunii sud-africane. Din biografia lui reținem următorul „amănunt”: în 1948, în calitate de ministru al justiției, a acordat poliției sud-africane imputernicirea de a reprimă orice rezistență din partea populației de culoare sub deviza: „înții trage și apoi pune întrebări!”

● Manevrele în legătură cu semnarea unui nou tratat militar americano-japonez, sub pretextul revizuirii așa-zisului tratat de securitate încheiat în 1951, au stîrnit un asemenea val de indignare în Japonia. Încet guvernării niponi nu se încumetă să fie gazde ale ceremoniei semnării, preferînd să se deplaseze la Washington. La rîndul lor, autorii americani ai proiectului noului tratat au inclus în acest document o clauză prin care guvernul japonez este obligat să apere bazele militare ale S.U.A. Cu alte cuvinte, și unii și alții se tem. Și au de ce: de împotrivirea poporului japonez față de politica războinică a anumitor cercuri.

● Într-o țară în care aproape 50 de miliarde dolari se cheltuiesc pentru înarmare, cum este cazul cu S.U.A., nu este de mirare că 10.000.000 de elevi învață în școli supraaglomerate și în multe cazuri insalubre.

● Umbra șomajului stărnite în regiunile carbonifere ale Angliei. După ce pînă la 31 decembrie 1959 au fost concediați peste 60.000 de mineri, acum se anunță că în cursul anului 1960 vor rămîne fără lucru alți 55.000 de muncitori și tehnicieni.

● „100.000 de copii algerieni suferă de faimă și vor suferi de frig” — titlul unei corespondențe apărute în „Tribune de Genève”. Soarta acestor copii năpăstuiți este „o rusine pentru civilizația noastră” — scrie ziarul, fără a pomeni însă un cuvînt despre adevărații vinovați, al căror război murdar continuă să semene mizeria și moartea în Algeria.

D. B.

În întreaga Franță au loc mari demonstrații ale oamenilor muncii pentru îmbunătățirea condițiilor de trai. În fotografie: o manifestație a salariaților bancilor din Paris.

În timpul recente greve a docherilor new-yorkezi, pasagerii transatlanticii „Queen Elisabeth” au trebuit să aștepte mult pe chei eliberarea bagajelor lor.

REVANȘA

Desen de N. GHENADIE

Încercînd să împrăștie o demonstrație a studenților din Tokio împotriva poliției de remilitarizare a Japoniei, poliștii s-au văzut în cele din urmă siliți să bată în retragere.

DAILY HERALD
Germany's scientists move in
DR. A JOINS A-BOMB CLUB IN SECRET
Charles to swoot French on his holiday

Facsimilul de mai sus reprodus după ziarul englez „Daily Herald” demască într-o relație intitulată „Dr. A. (Adenauer — n. r.) intră în secret în clubul atomic” participarea specialiștilor Bonnului la realizarea bombelor atomice franceze. Precum se știe, în urma vizitei lui Adenauer la Londra și a recente sesiuni a Consiliului N.A.T.O., a fost perfectată și o înțelegere anglo-vest-germană cu privire la fabricarea de armament în comun.

FĂRĂ COMENTARIII

Presă vest-germană este silită să recunoască existența unui val de nemulțumire în rândurile populației, față de scumpirea costului vieții în R.F.G. și Berlinul occidental. În legătură cu noua creștere a prețurilor la o serie de bunuri de consum ca și la transportul public, ziarul „Bild Zeitung” scrie: „Furtună de proteste împotriva prețurilor sporite la transportul în comun. Toate acestea ne așteaptă: abonamente mai scumpe, tarife sporite noaptea, desfilințarea biletelor pe distanțe parțiale”.

Proteststurm gegen BVG-Preiserhöhung
Das alles soll uns blühen:

- Teurere Zeitkarten
- Teurere Nachtarife
- Keine Teilstrecken